

жники Ѡ всако х҃сѣство
не ѡе да се намери беке въ
тебе: ѿ г҃рмежъ воденїиный
не ѡе да се ч҃е беке въ тебе:

23 И свѣтъ Ѡ свѣтильникъ
не ѡе да свѣти беке въ тебе:
ѿ гласъ младоженцевъ ѿ не-
вѣстинъ не ѡе да се ч҃е беке
въ тебе: зашто терговцы те
твой бѣха велмѣжи зѣмстїи,
ѿ сїчки те народи выдохъ
прелюбіи съ твой те волхво-
ванїа.

24 И въ него се намери
крѣвь тѣ на-прорѣцы те ѿ
на-сватїи те, ѿ на-сїчки те
ѡнїа, коїто выдохъ оубїени
на землѣ тѣ.

ГЛАВА ӨІ

ПОСЛѢ ч҃хъ силенъ гласъ,
като Ѡ многочисленъ народъ
на некѣ то, коїто говореше:
а҃ллилуїа: спасенїе, ѿ слава, ѿ
честь ѿ сила (приличатъ) на
Г҃а нашего:

2 Зашто са ѿстинни ѿ прѣ-
ви сѣдовѣ те мѣ: понѣже ѡсѣди
голѣма тѣ ѡнаа владница,
коѣто развратїи землѣ тѣ со
свое то владодѣанїе, ѿ ѡмстїи
крѣвь тѣ на-свой те равїи, коѣ-
то ѣ ѡна проліла съ ржкѣ тѣ
си.

3 И вѣтори пѣтъ рѣкохъ:
а҃ллилуїа: (зашто) дымѣ
нѣннъ сѣ вдїгна на горѣ во
вѣки вѣкѣвъ.

4 И паднаха двѣдесѣтъ ѿ

четыри тѣ старцы ѿ четыри
тѣ животни ѿ поклонїхасѣ
Б҃г҃у, коїто седѣше на престѣ-
латъ, ѿ говорѣха: а҃мїнь: а҃л-
лилуїа.

5 И ѿзлѣзе гласъ Ѡ пре-
стѣлатъ, ѿ говореше: просла-
вляйте съ пѣснїи Б҃га наше-
го, сїчки те равїи негови, ѿ
сїчки те, коїто мѣ се коїте,
ѿ мали те ѿ голѣми те.

6 И ч҃хъ като гласъ Ѡ многъ
народъ, ѿ като гласъ Ѡ
многѣ воды, ѿ като гласъ Ѡ
силни грѣмѣве, коїто говорѣ-
ха: а҃ллилуїа: зашто се во-
царїи Г҃дѣ Б҃г҃у Вседержитель.

7 Да се радѣваме ѿ да се
весѣлиме, ѿ да мѣ воздадеме
слава: зашто дойдѣ свѣдка
тѣ а҃гнева, ѿ женѣ тѣ негова
ѣ приготвїла сѣбе.

8 И дадено ѿ быдѣ да се
ѡблечѣ въ вѣссѣнъ чїстъ ѿ
свѣтелъ: зашто вѣссѣно ѣ
праведность тѣ на-сватїи те.

9 И рече ми (а҃нгѣло): на-
пиши: владѣни, коїто са по-
вѣкани на вѣчѣра тѣ на-свѣдка
тѣ а҃гнева: ѿ рече ми: тїа са
ѿстинни словеса Б҃жїи.

10 И паднахъ предъ нозѣ
те мѣ ѿ поклонїхмѣсе: ѿ рече
ми: стѣи, не дѣй правїи това:
а҃зъ самъ сослѣжитѣль твой, ѿ
на-твой те кратїа, коїто ѿ-
матъ свїдѣтельство то а҃н҃сѣ-
сово, Поклонїсе на Б҃га: за-
што разсѣмо на това прорѣче-
ство ѣ оубїенїе то а҃н҃сѣсово.